

Ontwerpargumenten voor God & 'onherleidbare complexiteit'

Auteur: Prof. Stuart Burgess¹, 5-12-2020,

<https://answersingenesis.org/intelligent-design/what-about-design-arguments-like-irreducible-complexity/>,

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. Update 22-7-2023 (plaatje, links)

Wat is het ontwerpargument?

Het ontwerpargument zegt dat ontwerp een ontwerper en de attributen van de ontwerper onthult. Op dezelfde manier dat het ingewikkelde ontwerp van een vliegtuig de vaardigheid en zorg van een menselijke ontwerper laat zien, zo toont het ingewikkelde ontwerp van de schepping² de vaardigheid en zorg van de goddelijke Ontwerper.

Er zijn veel verzen in de Bijbel³ die het ontwerpargument bevatten. Het bekendste vers is Romeinen 1:20 dat zegt: "Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn". Dit vers leert dat Gods⁴ handwerk in de schepping voor iedereen duidelijk te zien is en dat niemand een excuus heeft om niet in een Schepper te geloven.

Een ander voorbeeld van het ontwerpargument is te vinden in Hebreëën 3:4 waar we lezen: "Immers, elk huis wordt door iemand gebouwd, maar Hij Die dit alles gebouwd heeft, is God". Net zoals een huis een ingewikkeld ontwerp vereist om het geschikt te maken voor mensen om in te wonen, zo vereist de aarde een ingewikkeld ontwerp om het geschikt te maken voor menselijke bewoning. In feite zegt Jesaja 45:18 dat God de aarde opzettelijk heeft ontworpen om bewoond te worden.

Het boek Job bevat veel verzen over het wonder van de schepping, inclusief het ontwerp van vissen, vogels, dieren, dinosauriërs, regen, sneeuw, wolken en de sterren. Het boek Job vertelt hoe de schepping zo wonderbaarlijk is ontworpen dat dit het menselijk begrip te boven gaat (Job 9:10 en 37:5). De Psalmen geven ook eer aan God voor Zijn schepping. Psalm 139:14 spreekt over het wonder van het ontwerp van het menselijk lichaam en hoe God onze lof verdient voor Zijn vakmanschap.

Christenen hebben het ontwerpargument door de eeuwen heen gebruikt bij het prediken en schrijven. De apostel Paulus gebruikte het ontwerpargument toen hij in Handelingen 17 tot de Atheners predikte. In 1692 gebruikte de puriteinse predikant Thomas Watson het volgende ontwerpargument in zijn schrijven:

Als iemand naar een ver land zou gaan en statige gebouwen zou zien, zou hij zich nooit kunnen voorstellen dat deze zichzelf konden bouwen, maar dat er een vakman was geweest om zulke mooie gebouwen op te richten; dus dit grote weefsel van de wereld kon zichzelf niet creëren, het moet een of andere bouwer of maker hebben, en dat is God.[1]

In 1802 schreef William Paley een beroemd boek genaamd Natural Theology, waarin hij betoogde dat op dezelfde manier dat een mechanische horloge een menselijke ontwerper moet hebben, de natuurlijke wereld een goddelijke ontwerper moet hebben. In de afgelopen tijd hebben creationisten veel boeken en artikelen geschreven over hoe prachtig de schepping is ontworpen. Creationisten

¹ Prof. Stuart Burgess, Professor Engineering aan de Universiteit van Bristol (VK). Hij blinkt uit in werktuigbouwkunde, zowel in door de mens gemaakte apparaten als in Gods ontwerp in de natuur. Hij heeft veel artikelen en boeken over zijn onderzoek gepubliceerd.

² <https://answersingenesis.org/creation/>

³ <https://answersingenesis.org/bible/>

⁴ <https://answersingenesis.org/god/>

hebben uitgelegd hoe er specifieke kenmerken van ontwerp zijn, zoals onherleidbare complexiteit, gemeenschappelijk ontwerp, over-ontwerp en toegevoegde schoonheid, die de evolutieleer⁵ trotseren. De volgende paragrafen geven een korte inleiding tot deze ontwerpargumenten.

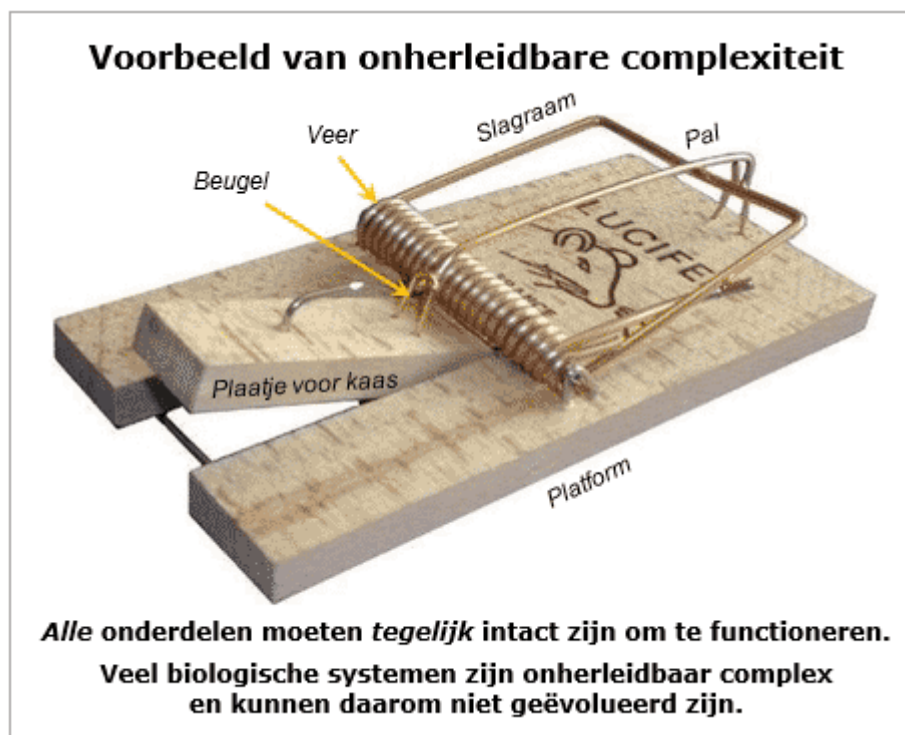
Onherleidbare complexiteit

Onherleidbare complexiteit is een bewijs voor ontwerp dat een belangrijke wetenschappelijke test voor evolutie vertegenwoordigt. Onherleidbare complexiteit is de term die wordt toegepast op een structuur of mechanisme waarvoor verschillende nauwkeurige onderdelen tegelijkertijd moeten worden geassembleerd om een nuttige functie voor die structuur of dat mechanisme te hebben. Onherleidbare complexiteit kan niet worden geproduceerd door evolutie, omdat evolutie beperkt is tot stapsgewijze verandering, waarbij elke verandering een overlevingsvoordeel moet opleveren. Evolutie is niet in staat om de vele precieze ontwerpwijzigingen teweeg te brengen die nodig zijn om de sprong van het ene ontwerpconcept naar het andere te maken. Als er voorbeelden zijn van onherleidbare complexiteit in de natuur, dan valt de evolutietheorie absoluut af.

Charles Darwin wist zelf heel goed dat onherleidbare complexiteit een belangrijke test voor evolutie was. Hoewel Darwin de term 'onherleidbare complexiteit' niet gebruikte, zei hij:

Als kon worden aangetoond dat er een complex orgaan bestond dat onmogelijk gevormd zou kunnen zijn door talrijke, opeenvolgende, kleine wijzigingen, zou mijn theorie absoluut mislukken. Maar ik kan een dergelijk geval niet ontdekken.[2]

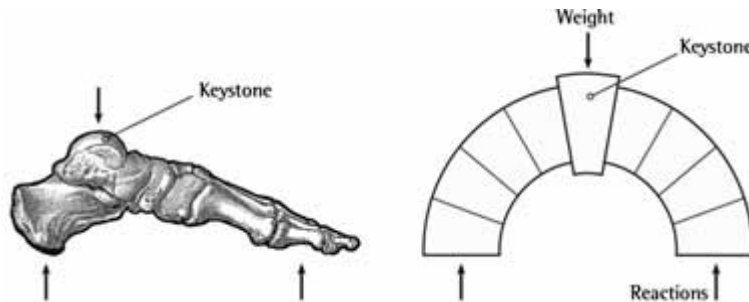
Scheppingswetenschappers hebben aangetoond dat schepping in feite veel gevallen van onherleidbare complexiteit bevat. In de microbiologie zijn er veel onherleidbare structuren zoals de levende cel en bacterieel flagellum en zijn er onherleidbare processen zoals bloedstolling.[3] Andere voorbeelden van onherleidbare complexiteit zijn het oog,[4] menselijk kniegewricht,[5] en de rechtopstaande gestalte van mensen.[6] Creationisten hebben ook laten zien dat voor ontwerp informatie moet worden gespecificeerd en dat die informatie uit een intelligente bron moet komen.[7] Het zou fascinerend zijn om te weten of Charles Darwin nog steeds zijn evolutietheorie zou geloven als hij hier vandaag zou zijn en in staat zou zijn om de vele casestudy's van onherleidbare complexiteit te zien!



⁵ <https://answersingenesis.org/evolution/>

De onherleidbare menselijke gebogen voet

Menselijke voeten vertegenwoordigen een duidelijk voorbeeld van onherleidbare complexiteit.[8] Menselijke voeten hebben een unieke boogstructuur die totaal anders is dan de platvoeten van apen. Gebogen voeten zijn erg belangrijk voor de rechtopstaande gestalte van mensen omdat ze een fijne controle mogelijk maken over de positie van het lichaam boven de voeten. Bij rechtop staan kan een persoon het evenwicht bewaren door de relatieve druk op de hielen en de bal van de voeten aan te passen.



Figuur 1. De onherleidbare menselijke gewelfde voet en gelijkwaardige door de mens gemaakte boog

Menselijke voeten hebben een boog tussen de hiel en de bal van de voet, zoals weergegeven in figuur 1. De equivalente technische boog wordt ook getoond in figuur 1. De menselijke voet heeft 26 nauwkeurig gevormde botten, samen met veel ligamenten, pezen en spieren.. Verschillende van de botten zijn wigvormig zodat er een sterke boog wordt gevormd. Er zijn verschillende onderdelen in de voet die op hun plaats moeten zijn en correct moeten zijn ontworpen voordat de voet goed kan functioneren. Met andere woorden, de menselijke voet kan niet stap voor stap evolueren vanuit een niet-gebogen structuur zoals een hand.

Het is algemeen bekend in de techniek dat een boogconstructie een onherleidbare constructie is. Een boog heeft de juiste componenten nodig, zoals een sluitsteen en wigvormige blokken, om op hun plaats te zijn om te werken, zoals weergegeven in figuur 1. Aangezien de menselijke voet delen heeft die gelijkwaardig zijn aan een sluitsteen en wigvormige blokken, moet de menselijke voet een onherleidbare structuur zijn. Alleen een intelligente ontwerper kan vooruit denken en alle functies plannen die nodig zijn om een boog zoals de voet te maken.

De gewelfde structuur van de menselijke voet is een perfect ontwerp om mensen rechtop te bewegen. In tegenstelling tot mensen hebben apen zeer flexibele voeten die in feite een tweede paar handen zijn voor het grijpen van takken. Als gevolg daarvan hebben apen zeer beperkte mogelijkheden om op twee benen te staan, te lopen en te rennen.

Het fossielenbestand bevestigt onherleidbare complexiteit

Het fossielenverslag bevestigt de bijbelse waarheid dat organismen niet geleidelijk stap voor stap zijn geëvolueerd. Een van de redenen waarom we weten dat mensen niet zijn geëvolueerd van een soort aapachtig wezen, is dat er nooit een fossiel is geweest van een voet die een overgangsvorm is tussen de platte aapvoet en de menselijke gebogen voet. Alle fossielen van zogenaamde aapmensen hebben ofwel volledig aapvoeten ofwel volledig menselijke voeten, wat aantoont dat ze respectievelijk ofwel volledig aap ofwel volledig menselijk zijn.

De prominente evolutionist Stephen J. Gould heeft toegegeven dat fossiel bewijs het wereldbeeld van de schepping ondersteunt :

De afwezigheid van fossiel bewijs voor tussenstadia tussen belangrijke overgangen in organisch ontwerp, en zelfs ons onvermogen, zelfs in onze verbeelding, om in veel gevallen functionele tussenproducten te construeren, is een hardnekkig en knagend probleem geweest voor verslagen van geleidelijke evolutie.[9]

De menselijke voet is een duidelijk voorbeeld van een structuur waar evolutionisten zich niet kunnen voorstellen hoe tussenvormen eruit zouden zien. De reden hiervoor is dat er geen fysiek plausible tussenstructuren zijn vanwege de noodzaak om de voet gelijktijdig te monteren.

Gemeenschappelijk ontwerp

Gemeenschappelijk ontwerp is een ander belangrijk bewijs voor ontwerp dat een uitdaging vormt voor evolutie. Gemeenschappelijk ontwerp is waar dezelfde ontwerpoplossing in verschillende situaties wordt gebruikt door een gemeenschappelijke ontwerper. Menselijke ontwerpers voeren vaak een gemeenschappelijk ontwerp uit omdat het een goede ontwerppraktijk vertegenwoordigt. Een ontwerper zal bijvoorbeeld bouten en moeren selecteren als methode om onderdelen samen te voegen in verschillende producten zoals fietsen, auto's en ruimtevaartuigen, omdat dit in elk geval de beste ontwerpoplossing is. In het geval van het gebruikelijke ontwerp van moeren en bouten, is dit geen bewijs van evolutie, maar een bewijs van het zorgvuldige werk van een ontwerper.[10]

Het oog is een goed voorbeeld van een gemeenschappelijk ontwerp door de gemeenschappelijke ontwerper bij het creëren. Het oog wordt gezien bij zeer verschillende soorten wezens, zoals zoogdieren, vogels, vissen, amfibieën en reptielen. In elk geval zijn er gespecialiseerde lichtgevoelige cellen, zenuwbanen voor het overbrengen van de signalen naar de hersenen en een deel van de hersenen voor het verwerken van de signalen. Bovendien is er meestal een vorm van lens om het licht op de lichtgevoelige cellen te richten. Als je de grote verschillen tussen verschillende klassen van wezens overweegt, is het opmerkelijk hoe het oog voor elk wezen qua ontwerp zo op elkaar lijkt. De gelijkenis in ontwerp is precies wat men van de eenzelfde ontwerper zou verwachten, omdat hij zou weten dat dit in elk geval de beste oplossing is. De Bijbel vertelt ons in Spreuken 20:12: "... een oog dat ziet ... heeft JaHWeH gemaakt".



Figuur 2. Het oog is een voorbeeld van een algemeen ontwerp door de eenzelfde Ontwerper.

De gelijkenis van het oog in verschillende klassen van wezens is niet wat van evolutie zou worden verwacht, omdat evolutie niet in staat is om het ontwerpen in verschillende toepassingen te coördineren. De evolutionist moet geloven dat het oog ongeveer 30 keer onafhankelijk is geëvolueerd.[11] Er is veel geloof voor nodig om te geloven dat dezelfde basislay-out van het oog zo vaak onafhankelijk is geëvolueerd. Sommige evolutionisten beweren dat een gemeenschappelijke voorouder zou helpen verklaren waarom structuren zoals het oog in verschillende wezens voorkomen. Het oog wordt echter gevonden in zulke verschillende wezens en heeft zo'n soortgelijk ontwerp dat gemeenschappelijke afkomst geen geloofwaardige verklaring is voor het gemeenschappelijke ontwerp van het oog, zelfs niet binnen het evolutionaire wereldbeeld.

Er is ook een opmerkelijk patroon in het ontwerp van het gelaat over het hele dierenrijk met de gemakkelijk herkenbare kenmerken van twee ogen, een neus en een mond. Zo'n gemeenschappelijk patroon is precies wat verwacht zou worden van de Schepper die een geordende en mooie creatie wilde creëren. Een herkenbaar gelaat helpt mensen ook om te genieten van het gezelschap van dieren zoals honden, katten en paarden.

Het principe van gemeenschappelijk ontwerp laat zien dat het verkeerd is voor seculiere biologieboeken om gemeenschappelijke kenmerken in organismen te gebruiken als bewijs voor evolutie (soms aangeduid als homologie). Biologieboeken zouden op zijn minst moeten vermelden dat gemeenschappelijk ontwerp kan worden gezien als bewijs voor de Schepper of als bewijs voor evolutie. Maar de meest nauwkeurige bewering is dat gemeenschappelijk ontwerp meer een bewijs is voor schepping dan voor evolutie.

Over-ontwerp

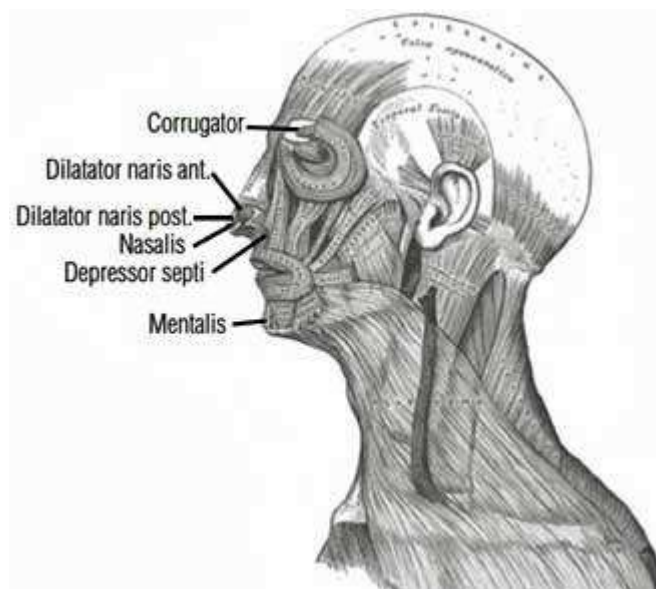
Over-design is een ander kenmerk van design en een grote uitdaging voor evolutie. Over-design omvat ontwerpkenmerken die verder gaan dan nodig is om te overleven. Menselijke ontwerpers voeren vaak over-design uit, vooral bij luxeproducten zoals dure auto's, waarbij het doel is om de

basiseisen ver te overtreffen.[12] Over-design mag niet voortkomen uit evolutie, want met evolutie moet elk aspect van design verklaard kunnen worden in termen van wat nodig is om te overleven.

Een gebied waar we duidelijk over-design zien in de schepping, is het ontwerp van de mens.[13] Mensen zijn overdreven ontworpen met vaardigheden en creativiteit die veel verder gaan dan nodig is om te overleven. Het overlevingsvermogen van apen omvat het vermogen om voedsel en water te vinden, in bomen te klimmen, een hol te bouwen, territorium te verdedigen, een partner te vinden en zich voort te planten. Het feit dat mensen vermogens hebben die veel verder gaan dan deze fundamentele overlevingstaken, levert groot bewijs dat mensen niet zijn geëvolueerd van een aapachtig wezen, maar speciaal zijn gemaakt om wezens met grote vaardigheid en intelligentie te zijn.

Over-ontwerp van de mens

Een aspect van over-design bij mensen is het vermogen om gelaatsuitdrukkingen te maken. Mensen hebben ongeveer 25 unieke gezichtsspieren, zie figuur 3. Deze spieren zijn bepalend voor het maken van uitdrukkingen zoals glimlachen, grijzen en fronsen, zoals weergegeven in figuur 4. Dergelijke uitdrukkingen brengen emoties over zoals geluk, plezier, bezorgdheid, woede, zorgen, verrassing, enz. Onderzoekers hebben ontdekt dat mensen het verbazingwekkende vermogen hebben om wel 10.000 verschillende gelaatsuitdrukkingen te vertonen![14] Gelaatsuitdrukkingen zijn erg belangrijk voor menselijke communicatie, ook al zijn we ons er vaak niet van bewust dat we uitdrukkingen maken en reageren op uitdrukkingen. Glimlachen is een van de eerste dingen die een baby doet in de eerste paar weken van zijn leven, en een van de eerste dingen die een baby kan herkennen.



Figuur 3. Spieren gebruikt voor gelaatsuitdrukkingen

Volgens de evolutieer kwamen gelaatsspieren en gelaatsuitdrukkingen tot stand omdat er een overlevingsvoordeel was. Maar evolutie kan niet voldoende verklaren welk overlevingsvoordeel voortkomt uit glimlachen of fronsen. Zulke uitingen zijn echter precies wat verwacht zou worden, aangezien God mensen heeft geschapen om emotionele wezens te zijn die naar het beeld van God zijn gemaakt.

Bekwame handen zijn een ander voorbeeld van over-design bij mensen. Volgens de evolutieer zijn menselijke handen geëvolueerd om overlevingstaken uit te voeren, zoals het gooien van speren, het bouwen van holen en het maken van eenvoudige kleding. Mensenhanden zijn echter in staat tot zoveel meer dan deze basistaken. Mensen hebben het potentieel voor enorme vaardigheden op gebieden zoals muziekinstrumenten bespelen, timmerwerk, geneeskunde, techniek en knutselen. Evolutie heeft geen geloofwaardige verklaring waarom mensen in staat zijn om een pen en andere instrumenten in een perfecte statiegrep te houden met duim, wijsvinger en middelvinger. Daarentegen is de behendigheid van menselijke handen precies wat men zou verwachten, aangezien de mens is gemaakt naar het beeld van God, als een creatief wezen.



Figuur 4. Voorbeelden van gezichtsuitdrukkingen bij een kleine jongen.

Er zijn verschillende andere gebieden waar over-design bij mensen kan worden gezien. Mensen hebben bijvoorbeeld het vermogen om via ingewikkelde talen te denken en complexe gedachten te communiceren dankzij het gespecialiseerde ontwerp van de keel, tong en hersenen. Er is echter geen geloofwaardige reden waarom een dergelijk vermogen ooit essentieel was om te overleven. Mensen hebben ook een unieke, fijne huid waardoor ze kunnen genieten van de tastzin. Het vermogen om van de tastzin te genieten, helpt echter niet om te overleven. Misschien is het grootste voorbeeld van over-ontwerp het menselijk brein dat zoveel krachtiger is dan nodig is om gewoon te overleven.

Het over-ontwerp van de mens is precies wat zou worden verwacht, aangezien God mensen heeft geschapen om creatieve wezens te zijn, in staat om schoonheid te waarderen, technologie te ontwikkelen, kunstwerken te creëren, te sporten en rentmeesters te zijn van de schepping. Als spirituele en creatieve wezens moest God mensen uitrusten met speciale vaardigheden en intelligentie die veel verder gaan dan nodig is om te *overleven*. Een van de redenen waarom mensen “ontzagwekkend wonderlijk gemaakt” zijn (Psalm 139:14), is dat ze overdreven zijn ontworpen.

Toegevoegde schoonheid

Toegevoegde schoonheid is een ander krachtig bewijs voor design. Menselijke ontwerpers voegen schoonheid vaak alleen toe ter wille van de schoonheid in architectuur en techniek om een aangename esthetiek te creëren. Een voorbeeld van toegevoegde schoonheid zijn de verfraaiingen in klassieke architectuur. De ingewikkelde patronen op pilaren en muren in de klassieke architectuur vormen een overtuigend bewijs voor ontwerp omdat er geen fysisch doel is voor het ingewikkelde ontwerp. Uiteraard is schoonheid subjectief en ze kan niet worden gekwantificeerd⁶.



Figuur 5. De veer van de pauwstaart

⁶ Kwantificeerbaar: meetbaar, telbaar, uit te drukken in getallen, getalsmatig weer te geven.

Er zijn echter echte en duidelijk herkenbare kenmerken die schoonheid voortbrengen, zoals patronen, randen, versieringen, oppervlaktetexturen, kleuren en variatie. Om ingewikkelde schoonheid te produceren, is niet alleen creativiteit nodig, maar ook ontwerp-informatie, en die ontwerp-informatie moet ergens vandaan komen.

Evolutie kan geen extra schoonheid voortbrengen, omdat, net als bij over-design, evolutie alleen kan produceren wat nodig is om te overleven. Veel evolutionisten beseffen dat schoonheid een groot probleem is voor evolutie. Een vooraanstaande evolutionist, dr. John Maynard Smith, zei:

Geen enkel onderwerp in de evolutiebiologie heeft voor theoretici grotere moeilijkheden opgeleverd [dan schoonheid].[15]

Enkele van de duidelijkste voorbeelden van toegevoegde schoonheid bij creatie zijn de felgekleurde veren van vogels zoals pauwen, zie afbeelding 5. Er zijn verschillende ingewikkelde ontwerpkenmerken van de pauwenstaartveer, zoals de meerlagige segmenten die licht reflecteren om heldere en iriserende kleuren te produceren. Deze segmenten zijn zo nauwkeurig ontworpen en gecoördineerd dat verbazingwekkende digitale patronen worden geproduceerd. Er zijn ook subtiele kenmerken zoals meerdere randen en het ontbreken van een stengel in het oogpatroon.

De veer van de pauwstaart is een groot probleem voor evolutie omdat de enige functie van de veer is om een mooie weergave te creëren. De veer helpt de vogel op geen enkele fysieke manier. De veer maakt vliegen zelfs moeilijker en maakt de vogel zelfs gemakkelijker om te zien voor roofdieren. Evolutionisten zeggen dat vogels als pauwen veren nodig hebben om een partner aan te trekken, maar dat verklaart niet de behoefte aan schoonheid. De meeste dieren maken heel eenvoudige geluiden om een partner aan te trekken, wat aantoont dat ingewikkelde schoonheid niet vereist is. Het feit dat pauwen hun staart laten zien om partners aan te trekken, is precies wat zou worden verwacht van de Schepper die wilde dat de schoonheid van pauwen zichtbaar zou zijn voor mensen.

Darwin was zich er terdege van bewust dat er schoonheid was omwille van de schoonheid in de schepping. Hij zei:

Een groot aantal mannelijke dieren is omwille van de schoonheid mooi gemaakt.[16]

Omdat de schoonheid van vogelveren in tegenspraak was met Darwins evolutietheorie, creëerde hij een andere theorie, de theorie van seksuele selectie. Er is echter aangetoond dat die theorie geheel ontoereikend is om een naturalistische verklaring te geven voor de oorsprong van schoonheid.[17]

Er zijn veel andere scheppingsgebieden waar we extra schoonheid zien, zoals vogelgezang, bloemen, tropische vissen en de mens. Ook al leven we in een gevallen wereld met dood en verval, we zien nog steeds glimpen van buitengewone schoonheid die naar de Schepper wijzen. We kunnen ook uitkijken naar de hemel, die de perfectie van schoonheid is (Psalm 50).

Het effect van de zondeval

Genesis 3 leert dat God de schepping vervloekte als gevolg van Adams zonde⁷ en rebellie. Als gevolg hiervan is de schepping aanzienlijk veranderd, inclusief het ontwerp van planten en dieren. Doornen en moeilijk te bestrijden planten verschenen, en deze maakten landbouw en tuinieren veel moeilijker. Evolutionisten beweren dat doornen zijn geëvolueerd als een manier om planten te beschermen. Het feit dat er veel planten zijn met en zonder doornen, toont echter aan dat doornen niet nodig zijn om te overleven.

Sommige wezens werden carnivoren en dit introduceerde geweld en lijden in de schepping. Roofdieren zoals katten en honden waren vegetarisch vóór de zondeval, maar werden vleeseters na de val. Roofdieren hebben misschien nieuwe ontwerpkenmerken gekregen voor het doden die zijn geïntroduceerd ten tijde van de zondeval.

Het lijkt geen twijfel dat alles mooi was in de hof van Eden, omdat de Bijbel ons vertelt dat God alles op zijn tijd mooi maakte (Prediker 3:11; en zie ook Genesis 1:31). De vloek die volgde op de

⁷ <https://answersingenesis.org/sin/>

zondeval val had het effect dat de schoonheid van de schepping werd aangetast. Sommige planten en wezens raakten ontsierd door zonde en weerspiegelden een “lelijkheid” waarbij de roofdier-prooi-relatie betekende dat veel dieren moesten worden gecamoufleerd, waardoor het aantal felgekleurde wezens in de schepping afnam. Geweld en lijden hebben ook de schoonheid van de schepping verminderd.

De negatieve effecten van de val zullen niet eeuwig duren. Het boek Jesaja leert dat roofdieren in het Vrederijk weer onschadelijk en aangenaam zullen worden. Jesaja 11:6 zegt dat roofdieren zoals wolven, luipaarden en leeuwen vredig zullen leven met vredelievende dieren zoals lammeren en geiten. In het Vrederijk zal de volle schoonheid van de schepping worden hersteld.

Wat is de Intelligent Design-beweging?

De Intelligent Design (ID) beweging pleit voor intelligent ontwerp zonder enige verwijzing naar de identiteit van de Schepper en zonder enige verwijzing naar de Bijbel. De ID-beweging is in sommige opzichten nuttig omdat het voorbeelden van ontwerpargumenten zoals onherleidbare complexiteit publiceert en de zwakke punten van evolutie laat zien. Er zijn echter beperkingen aan de ID-beweging.[18]

Eén beperking is dat het geen verklaring geeft voor de oorsprong van dood en lijden in de natuur. Dit kan een probleem zijn omdat mensen altijd willen weten waarom een ontwerper bepaalde wezens zou ontwerpen om te doden. Wanneer mensen de bijbelse oorsprong van lijden, een gevolg van de zonde van de mens, niet kennen, vinden ze het misschien moeilijk te geloven dat er een schepper is, of hebben ze een onjuiste kijk op de Schepper. Alleen met het juiste bijbelse begrip van de zondeval kunnen mensen begrijpen dat God een liefdevolle Schepper is die veel om Zijn schepping geeft, inclusief de mensheid.

Een tweede beperking van de ID-beweging is dat ze geen bijbels wereldbeeld promoot. In plaats daarvan probeert ze neutraal te zijn, zonder leerstellige agenda. Het is echter onmogelijk om volledig neutraal te zijn, en iedereen heeft een wereldbeeld dat uiteindelijk bijbels of niet-bijbels is.

Conclusie

Volgens evolutie zou schepping ontwerpen moeten bevatten die inferieur zijn aan de ontwerpen van mensen vanwege de beperkingen van stapsgewijze evolutie in vergelijking met intelligent ontwerp. De realiteit is echter duidelijk anders; de schepping bevat veel betere ontwerpen dan menselijke ontwerpen en ze tonen aan dat God moet bestaan.

De schepping onthult de Ontwerper die krachtig is (Romeinen 1:20), zorgzaam (Mattheüs 6:30-31) en volmaakt in kennis (Job 37:16). Ik heb persoonlijk samengewerkt met enkele van de beste technische ontwerpers ter wereld in Amerika, Japan en Europa, maar het is duidelijk dat ze allemaal beperkt zijn in hun kennis. Dit is de reden waarom zoveel ingenieurs tegenwoordig graag oplossingen van de schepping kopiëren om betere vliegtuigen, materialen en andere producten te maken om de briljante ontwerpen te gebruiken die God ons heeft voorgelegd.

Er heeft een trieste verandering in het wereldbeeld plaatsgevonden bij de meerderheid van de wetenschappelijke gemeenschap. In vroegere tijden, erkenden de meeste wetenschappers God en gaven heerlijkheid aan God voor Zijn schepping. Dat is niet langer het geval. Er zijn echter nog steeds veel wetenschappers die bereid zijn kritiek en zelfs degradatie onder ogen te zien door de Schepper te eren. Bovendien zijn er tegenwoordig veel gelovigen die de vreugde hebben persoonlijk de enige ware Schepper-God te kennen.

Het is niet mogelijk om de waarheid over de oorsprong wetenschappelijk te bewijzen, aangezien de wetenschap op dit gebied enorm beperkt is. Alleen God was daar bij de grondlegging van de wereld (Job 38:4), en dus vertrouwen we op het getuigenis van Zijn geschreven Woord om erachter te komen hoe de wereld is gemaakt. We hebben ook geloof nodig om Gods Woord te geloven. Dit is de reden waarom de Bijbel zegt: “Door het geloof zien wij in dat de wereld tot stand gebracht is door het Woord van God, en wel zo dat de dingen die men ziet, niet ontstaan zijn uit wat zichtbaar is” (Hebreeën 11:3).

Houd in gedachten dat het belangrijk is om te beseffen dat het geloof van de christen⁸ geen blind geloof is. God heeft Zijn vingerafdrukken en kenmerken achtergelaten op Zijn schepping, zodat Zijn bestaan en eigenschappen voor iedereen duidelijk te zien zijn. Maar geloof is belangrijk, want zonder geloof is het onmogelijk om God te behagen (Hebreeën 11:5). Het oorsprongsdebat gaat uiteindelijk over geloof versus geloof. De atheïst heeft een groot geloof in het toeval, en de christen heeft geloof in een grote God die ons eeuwig leven heeft gegeven door Zijn Zoon, Jezus⁹ Christus.

Eindnoten

1. Thomas Watson, *The Creation* (London: Banner of Truth, 1965), ch. 13, "A Body of Divinity," p. 114.
2. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition* (Cambridge, MA: Harvard University Press, 1964), p. 189.
3. M.J. Behe, *Darwin's Black Box: The Biochemical Challenge to Evolution* (New York, NY: The Free Press, 1996), p. 46.
4. J. Sarfati, "Stumbling Over the Impossible: Refutation of Climbing Mt. Improbable," *Journal of Creation* 12(1) (1998): p. 29–34.
5. S.C. Burgess, "Critical Characteristics and the Irreducible Knee Joint," vol. 13, no. 2 of the *Creation Ex Nihilo Technical Journal*, 1999.
6. S.C. Burgess, "Irreducible Design and Overdesign: Man's Upright Stature and Mobility," *Origins, Journal of the Biblical Creation Society*, vol. 57 (2013): p 10–13.
7. A.C. McIntosh, *Genesis for Today: Showing the Relevance of the Creation/Evolution Debate for Today's Society* (Leominster, United Kingdom: Day One Publications, 1997).
8. Burgess, "Irreducible Design and Overdesign," p. 10–13.
9. Stephen Jay Gould, "Is a New and General Theory of Evolution Emerging?" *Paleobiology*, vol. 6 (1) (January 1980): p. 127.
10. S.C. Burgess, *Hallmarks of Design*, 2nd Ed (Leominster, UK: Day One Publications, 2008).
11. Sarfati, "Stumbling Over the Impossible: Refutation of Climbing Mt. Improbable," p. 29–34.
12. Ibid.
13. S.C. Burgess, *The Design and Origin of Man: Evidence for Special Creation and Over-design*, 2nd ed. (Leominster, UK: Day One Publications, 2013).
14. Paul Ekman and Wallace Friesen, *Facial Action Coding System* (Human Interaction Laboratory, Department of Psychiatry, University of California Medical Centre, San Francisco, Psychologist Consulting Press Inc., 577 College Avenue, Palo Alto, CA 94306, 1978.)
15. John Maynard Smith, "Theories of Sexual Selection," *Trends Ecol. Evol.*, 6 (1991): p. 146– 151.
16. H. Cronin, *The Ant and the Peacock* (Cambridge, UK; New York: Cambridge University Press, 1991), p. 183.
17. S.C. Burgess, "The Beauty of the Peacock Tail and Problems with the Theory of Sexual Selection," *Journal of Creation* 15 (2) (August 2001): p. 94–102.
18. An important limitation is that it takes the glory due Jesus Christ as the Creator (Hebrews 1:1–4; Colossians 1:13–18) and gives that glory to some vague idea of an intelligent creator that could fit in with Islam, Hinduism, deism, and many forms of theism.

Lees ook:

- Rubriek "Over-design": <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm#overdesign>
- Cartoons "Schepping vs. Evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/cartoonindex.htm#schepping>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek "Schepping vs. Evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

⁸ <https://answersingenesis.org/christian/>

⁹ <https://answersingenesis.org/jesus/>